

„Sfinții sunt rodire ale lucrării Duhului Sfânt în lume”

În Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală. Preafericirea Sa a subliniat că, în esență, această duminică ne arată că „sfinții sunt rodire ale lucrării Duhului Sfânt în lume”.

În cuvântul de învățătură rostit, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a subliniat trei motive principale pentru care Biserica Ortodoxă îi pomenește pe toți sfinții în prima duminică după Rusalii: „În primul rând, pentru că această duminică vrea să ne arate că rostul sau scopul venirii Duhului Sfânt în lume este sfințirea oamenilor care cred în Hristos. În al doilea rând, sărbătoarea de astăzi ne arată că toți sfinții au mărturisit un singur Dumnezeu și L-au mărturisit pe Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, iar acești sfinți, care de-a lungul veacurilor au mărturisit un singur Dumnezeu și au crezut în Iisus Hristos, nu se află în izolare, ci se află în comuniune unii cu alții. În al treilea rând, această sărbătoare ne arată că, pe lângă sfinții cunoscuți, înscriși în sinaxar și în calendar, mai există încă mulți sfinți necunoscuți de oameni, dar cunoscuți de Dumnezeu, pe care El îi va arăta treptat în istorie sau pe unii numai la sfârșitul veacurilor, la a doua venire a Mântuitorului Iisus Hristos”.

Preafericirea Sa a reliefat și faptul că diversitatea și comuniunea sfinților din toate timpurile și din toate locurile, prin credința în Iisus Hristos și prin lucrarea aceluiași

har, arată unitatea și frumusețea Bisericii: „Este cea mai frumoasă sărbătoare privind comuniunea în Biserică. Biserica se arată mai întâi în comuniunea sfinților, din veacuri diferite, din locuri diferite, de vârste și de ranguri diferite. Această diversitate a sfinților adunată în comuniune în iubirea Preasfintei Treimi arată frumusețea Bisericii, frumusețea comuniunii sfinților din toate veacurile și din toate locurile. Această taină a frumuseții comuniunii sfinților a fost profetită de prorocul psalmist în cuvintele «Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel (...)» (Psalmul 67, 36). Minunat este Dumnezeu în bogăția sfinților, în bogăția sfințeniei, care se arată în neamuri diferite și în timpuri diferite ca slavă a lui Dumnezeu, Care împărtășește sfințenia Sa celor care cred în El. Dumnezeu Cel Unul Sfânt dorește ca toți oamenii să se împărtășească de sfințenia Lui prin credință dreaptă și prin viețuire dreaptă. De aceea, Duminica Tuturor sfinților ne vorbește în modul cel mai elocvent despre frumusețea și unitatea Bisericii”.

În continuare, Întâistătătorul Bisericii noastre a precizat că există mai mulți sfinți decât cei cunoscuți de oameni și a evidențiat pasajul de la III Regi, capitolul al 19-lea, în care Dumnezeu i-a spus Sfântului Proroc Ilie Tesviteanul, când acesta considera că a rămas singurul mărturisitor al lui Dumnezeu Cel adevărat și că tot poporul s-a rătăcit și a început să se închine lui Baal, că Și-a oprit șapte mii de bărbați care nu s-au închinat aceluia idol. „«Cu râvnă am râvnit pentru Domnul Dumnezeul Savaot, că au părăsit fiii lui Israel legământul Tău, au dărmat jertfelnicele Tale și pe prorocii Tăi i-au ucis cu sabia; numai eu singur am rămas, dar caută să ia și sufletul meu! (III Regi 19, 10). (...). Și i-a zis Domnul: (...) Eu însă mi-am oprit dintre israeliți șapte mii de bărbați; genunchii tuturor acestora nu s-au plecat înaintea lui Baal și buzele tuturor acestora nu l-au sărutat!» (III Regi 19, 18). De aici vedem că pentru Dumnezeu există mai mulți sfinți decât cei cunoscuți de oameni. Când Ilie a considerat că el singur a rămas credincios lui Dumnezeu, El i-a spus că tainic mai sunt șapte mii de bărbați, care în interiorul sufletului lor nu au căzut în rătăcirea închinării față de Baal, care era un zeu adorat de familia regală. Deci, aici vedem că, în mod tainic, Dumnezeu cunoaște că sunt mai mulți sfinți decât cei cunoscuți de oameni și proclamați ca atare de Biserică. Trebuie să remarcăm faptul că sfinții cunoscuți și necunoscuți, așa după cum ne spune sinaxarul duminicii de astăzi, nu sunt cei doar necunoscuți din trecut și din prezent, ci și cei necunoscuți din viitor, astfel încât această sărbătoare are și o dimensiune profetică. Ea ne arată că în Împărăția lui Dumnezeu vor fi o mulțime de oameni sfinți pe care nu i-am cunoscut ca atare în istorie”, a spus Preafericirea Sa.

De asemenea, Patriarhul României a subliniat că toți sfinții, din cete, locuri și ranguri diferite, sunt pentru noi modele și dascăli: „Ei ne arată cum, trăind în lume, adesea confrunțați cu o mulțime de prigoane, de persecuții de suferință, totuși au

rămas credincioși lui Dumnezeu. Au mărturisit pe Hristos până la mucenicie. Alții au trăit în sărăcie, în simplitate, în pustie, în păduri, în peșteri, au îndurat arșița zilei și frigul nopții. O mulțime de cuvioși din munți și din văi au arătat credința lor verificată, întărită, confirmată prin suferință. Dar, nu numai cei din pustie, și nu numai mucenicii, ci și o mulțime de oameni simpli, de credincioși și credincioase, care au dat naștere la copii și i-au crescut în credință, care în smerenie au arătat hărnicie și dărnicie, au construit biserici și mănăstiri, au contribuit cu puținul lor la menținerea activităților misionare ale Bisericii, toți acești sfinți, indiferent de rangul lor social, de la împărați până la țărani simpli, de la oameni vestiți până la credincioși anonimi sau necunoscuți, sunt astăzi prăznuiți de Biserică, la Duminica Tuturor Sfinților”.

La final, făcând referire la cuvintele Evangheliei rostite în cadrul Sfintei Liturghii, de la Sfântul Evanghelist Matei, 10, 32-33; 37-38 și 19, 27-30 (Urmarea lui Hristos), Preafericirea Sa a explicat că sfinții sunt cei care L-au iubit pe Hristos mai mult decât toate lucrurile din lumea aceasta. De aceea, cel care Îl urmează pe Hristos „(...) înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică” (Matei 19, 29). „Acest «înmulțit» este bogăția harului lui Hristos prezent și lucrător în inimile celor care Îl iubesc pe El. Acest «înmulțit» înseamnă că ei au renunțat la ceva și L-au primit pe Cineva, adică pe Hristos în viața lor, și El a devenit lumina vieții lor și bogăția vieții lor. Cei care vor primi înmulțit în lumea aceasta sunt cei care simt încă din viața pământească arvuna păcii și bucuriei cerești din Împărăția cerurilor. Cei care au lăsat toate și L-au urmat pe Hristos vor primi pacea și bucuria sufletului, ca arvună a fericirii din Împărăția cerurilor. De aceea, în mod surprinzător, cei care au împărțit averile lor săracilor și s-au dus în pustie, care au fugit de lume, după ce prin rugăciune multă, prin pocăință și prin multe ostenele au ajuns să se despătimească de patimile egoiste, să dobândească virtuți, să dobândească sfințenia primită de la Dumnezeu, au simțit o pace și o bucurie pe care nu le poate da lumea aceasta. De aceea, cei ce au fugit de lume au fost apoi urmați de lume, i-a căutat lumea în pustie, pentru că ei au descoperit comoara prezenței lui Dumnezeu în viața omului. (...) Acest «înmulțit» este prezența lui Hristos în sufletul celor care Îl iubesc pe El”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.